

Честъ на тебе, Леди славна!

Милозлива, кат' жена,

Ти по доблѣсть нѣмашъ равна,

По сърдечна добрина.

Да, че сичко ти оттласна:

Блясъкъ, миръ, животъ такъвъ,

И дойде въ страна нещастна,

Пълна съ плачъ и димъ и кръвъ!

И на тоя, що се вайка

Ти утѣха се избра,

На сирачетата — майка,

На вдовицитѣ — сестра.

На Странгфорда нашъ дѣлото,

Ти прѣгърна го съ любовъ,

Ти обади ни се въ злото,

Чу печалния ни зовъ.

И като почете строго

Паметъта на твой съпругъ,

Ти обикна йощ' по-много

Тѣзи, що любилъ онъ тукъ

Леди! Онъ бѣ нашъ бранитель,

Стѣлшъ на наш'тѣ правдини;

Ти си ангелъ утѣшителъ

Въ най-злочеститѣ ни дни!

Гостянка! Бѣди честита!

Въ тебъ сюрмаха този пѣтъ

Има помощъ и защита;

Ти доказа на свѣтътъ,

Че вѣвъ този вѣкъ ужасний

Вѣкъ на подлостъ, злоба, срамъ,

Чувства свѣтли, и прѣкрасни

Грѣхътъ йоще самъ и тамъ;

Че ак' нѣкой сълзи рони,

Има й кой да ги суши;

Че ак' има зли демони,

Има й ангелски души.